

Maria Cybulska

Czy pozew zwrócony przerywa bieg przedawnienia?

Palestra 8/6(78), 61

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stały systematycznie i obszernie instytucje prawa prywatnego, procesowego i karnego.

Źródłowy charakter pracy i obszerna wykorzystana literatura czyni z książki wyczerpujący system, znacznie przekraczający ramy podręcznika uniwersyteckiego.

A. Wiśniewski

PRZEGLĄD PRASY PRAWNICZEJ

Czy pozew zwrócony przerywa bieg przedawnienia?

W numerze 2 (1964) „Państwa i Prawa” opublikowany został artykuł Zofii Gawrońskiej-Wasilkowskiej na powyższy temat*. Autorka, omawiając zagadnienie na tle historycznego rozwoju tej instytucji, wychodzi z założenia że przepisy prawa materialnego wskazują wyraźnie na to, iż każdy pozew, a więc także zwrócony i cofnięty, przerywa bieg przedawnienia, przepis zaś art. 137 k.p.c., zawierający treść ściśle formalną, ma znaczenie tylko w zakresie skutków nieusunięcia braków procesowych, natomiast nie odnosi się do kwestii przerywania biegu przedawnienia. Stanowisko reprezentowane przez autorkę zgodne jest z zasadą uchwaloną przez Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów (OSN, zesz. 3/1959, poz. 61).

W nrze 3 (1964) miesięcznika „Państwo i Prawo” Aleksander Wolter polemizuje z poglądami wyrażonymi przez Z. Gawrońską-Wasilkowską. Autor zajmuje wręcz odwrotne stanowisko twierdząc, że pozew zwrócony nie przerywa biegu przedawnienia. Wynika to między innymi z treści art. 111 pkt 2 p.o.p.c., który stanowi, że „bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przedsięwziętą w celu dochodzenia roszczenia przed sądem lub inną powołaną do tego władzą albo przed sądem polubownym”. Przepis ten nie wylicza nawet przykładowo tych czynności, co wskazuje — zdaniem autora — na to, że prawo materialne odsyła kwestię, o jaką mianowicie czynność tutaj chodzi, do przepisów proceduralnych, i to nie tylko do przepisów z zakresu postępowania sądowego. Czynności, o których mowa w art. 111 pkt 2 p.o.p.c., są czynnościami typu proceduralnego, z których prawo materialne korzysta do swoich celów (przerwanie biegu przedawnienia). Reasumując, autor wyraża zapatrywanie, że „nie można mówić o pozwie, który jest »dobry« z punktu widzenia prawa materialnego, ale »zły« z punktu widzenia prawa procesowego (...).”

Ustawa o ograniczeniu gospodarstw rolnych

W numerze 3 (1964) „Nowego Prawa” znajdujemy dwa opracowania poświęcone ustawie z dnia 29 czerwca 1963 r. o ograniczeniu podziału gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 28, poz. 168). Pierwsze opracowanie to artykuł Stefana Mokrasa pt. „Zasady intertemporalne w ustawie z dnia 29 czerwca 1963 r.”, drugie, pióra

* Artykuł był omawiany w numerze 4/1964 „Palstry”, str. 51.